

25 su

SÕJAHÜÜD

PÄASTEARMEE AMETLIK

HÄÄLEKANDJA EESTIS

Nr. 114

Riigiraamatukogu

Jaanuar 1939

11. aastakäik.

Nõ. 16 5190
(26. 9. 40)

Sf 4464

„Sina oled seadnud kõik ilmamaa rajad; suve ja talve oled sina teinud.“

(Gaul 74:17.)

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline peakorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Eesti peakorter, Tallinn, Tatari 30—2.
(Telef. 419-68.)

Peasekretäri märkmeid.

Kolonel R. Sjöblom.

Kui oleme nüüd lõpetanud vana aastat, tahaksin öelda siidamlikku tänu kõikidele meie ohvitseridele, sõduritele ja sõpradele Eestis moodunud aasta eest. On teatud palju armastustegusid, öeldud mitmeid lahkeld sõnu ja mitmed palved saadetud Jumala poole Päästearmee töö edendamiseks Eestis, Jumal tasub kindlasti igaihele meie tegusid selle mõodu ja väärtuse järele.

TALVINE SÖJARETK on ees, ja jaanuarikuu lahutatakse erilisel palve vaimule. Peetakse erilisi palvekoosolekuid igas korpuses. Saagem ka enam palvet oma kodudesse ja eraellu. Samal ajal on ka suure tähtsusega, et võitleksime eriti hingede päästmise pärast. Oh, et jaanuarikuu saaks palve ja päästmise kuus.

Rahandussekretär BRIGADÖR WAHLSTRÖM külastab Eestit 10. jaanuarist kuni 17. skp. Muuseas ta reviderib meie arvepidamist, külastab iga korpust ja juhatab Tallinna I erilisi koosolekuid ühenduses korpuse 11. aastapäevaga. Usume, et tema külastätk on tööle suureks õnnistuseks.

KADETT VALERIUS PUUSEPP Tartust on meie kadettkoolis Helsingis, tal sobib siin hästi ja arendab ennast parimal viisil, et saada kõlblikuks päästeohvitseriks. Ta on juba võtnud esimesi keelerakusid ja näib igate pidi kohandama end uutis olukordades.

Siis tahan ka tarvitada võimalust ja soovida kõigile „Sõjahüü” lugejatele HEAD JA ÕNISTUSRIKAST UUT AASTAT. Issanda armupäike paistku üle kogu Eestimaa, nii et ärastuudeld võiksid puhuda rahva keskel. Issand õnnistagu Eesti valitsust ja eesti rahvast. Issand õnnistagu ka Päästearmeed ja kõik meie tööd rahva vaimulikuks ja ihulikuks kasuks.

(4. veeru järg.)

liserimisel. Meil igal ühel on oma isiklik mõjutus. See paneb ennast maksma ka siis, kui küsimuses on Jumala riigi ülendamine siin maa peal. Siis ei kõlba olla salajane jünger, arg ja jõuetu.

Salajane jünger! Meipärast, kui tõotus on: „Teie peate Püha Vaimu väe saama, kes teie peale tuleb.” Jõuallikad on tühjendamatud, ja väe Vaim saadab korda imesid. Arad jüngerid muutuvad kartuseta tunnistajaks, kes seisavad tema eest kogu maailma ees.

Salajased jüngerid.

Johannese evangeeliumi toob meie esile erilisi kristlaste tüüpe. Ühte sellist leiame evangeeliumi kolmandamas peatükis. Seitsmes ja üheksateistkümmes peatükk annavad veel paar joont lisaks ülalnimetatud peatükis esiletõudud pildile. „Tema tuli Jeesuse juurde öösel”, on sõnad, mis ütlevad meile kaunis palju. Hiljem kui Johannes nimetab Nikodemuse nime, mõtleb ta alati temale kui öösisole külalisel.

Jeesuse sõnad ja teod olid saanud suure kriitika osaliseks, eriti aga kõrgemais ringkonnis. Noor kalilea jutlustaja laskis rääkida enesest, ja Nikodemus sai huvitatud. Ta tahtis nii meeldi kuulda midagi enam temast. Ent samal ajal ta ei tahtnud ise langeda teiste mõjukate inimeste kriitika alla, et tema nagu oleks ka avaldanud sümpaatiaid noore radikaalse mehe seisukohale. Ta läheb tema juurde, kui õõpimised täielikult varjab tema isikut. Hiilides vaikselt pikki tänavaid majaridade varjus, tal õnnestub jõuda majani, kus Jeesus tavates ööbida, viibides linnas. Ettevaatlikult ta koputab uksele. „Kas kalilea jutlustaja on siin? Kas võiksin kohata temaga? Vastus on jaatav, ja Nikodemus poeb ukse vahelt sisse, et siis mõeldaks saata hilist õhtutundi tösisis kõneluses Jeesusega.

Meie kõik oleme veendel, et pärast seda külastust Nikodemus uskus Jeesust, ehk küll ta võimalikult ei mõistnud kõik täielikult, mida Jeesus rääkinud talle sellel korral. Päril kindlasti võime juurde lisada, et Nikodemus armastas Jeesust. Peale Jeesuse ristilõõmist on tema mees, kes toob umbes sada naela mürrit ja aloed, mis on väga kõrge hinnas, et sellega balsemeerida oma sõbra ihu. Ja, Nikodemus armastas Jeesust! Keegi ei või tuua midagi muud küsimuse alla.

Nüüd mees läheme Johannese evangeeliumi seitsmenda peatüki juurde. Kui ülemad preestrid, variseerid ja juutide kõrgem kohus väljendavad oma mõtet vaigistada Jeesust ja kõrvaldada teda teelt, on seal ka Nikodemus, kes kuulub kõrgemasse kutsusse. Seal ta istub teiste hulgas ja kuuleb neid seipitsevat plaane Jeesuse vastu, mida katsetatakse ka elluvia, kui ei leita muud abinõu. Mida ta ütleb? Mida sa arvad, et keegi Jeesuse sõber peaks ütleva ja tegema sarnastes olukordades? Imestan just nüüd, mida meie — sina ja mina oleksime teinud? Kas ta ütleb lihtsalt ja viisakalt: „Olen viibinud terve õhtu kalilealasjutlustajaga ühes ja esitanud temale küsimusi,

rääkinud temaga ja kuulanud teda. Olen kindel selles, et ta on töötatud Messias ja olen kindlasti otsustanud võtta teda vastu.“ Kas ta ütleb nii? See oleks olnud kogu tõe. Kuid sarnane tunnistus oleks kindlasti tekitanud suure tormi, ja Nikodemus kartis kriitikat. Ta tundis siiski, et peab ütleva midagi, ja valis diplomaatilise ja abstraktsed seisukoha asjale: „Kas meie käsk ühe inimese hukka mõistab, enne kui temast kuulatakse ja teada saadakse, mis ta õn teinud?“ See kostus nii loomulikult, ehkki vähe kangel, võrreldes teiste otsustava opositsiooniga. Ligiduses istub keegi lärmitsev variseer. Ta pöörab end vihaselt ümber ja vahib tigevalt Nikodemusele ja ütleb salakavalalt sügava mahatagemisega: „Oled sina ka Kalilea maalt? Otsi läbi ja vaata, et Kalilea maalt ei ole ükski prohvēt üles tõusnud.“ Vaene Nikodemus, ta langeb nüüd kokku, ilma et ütleks sõnagi vastu, ehki tal oli palju veenvaid fakte oma seisukoha tõenduseks. Salmamatult ta armastas Jeesust, ent tal puudus jõud seista tema eest oma ligemate kaasseltsiliste ees. Ta oli äratunud, või ehk peaksite tarvitama lihtsamat, kuid hullumat sõna — ta oli arg. See ei ole kiitav sõna mehele. Kuid eks see sobi siin just oma kohale? Nikodemus kartis, mida teised mõtleksid ja ütleksid temast. Kas sa oled selline kristlane? Usud sa Jeesust, looad sa temale, armastad sa teda, oma Päästjat, kuid vaatamata sellele, sa ei julge seista tema eest, tunnistada temast, taktipäraselt ja lihtsalt, kui sul on selleks võimalus? Oled sa kristlane, kellel puudub tõsine jõud tunnistada temast inimeste ees? Oled sa arg?

Ma ei või kujutleda Nikodemust kõndimas Jerusalema tänaval käiskäies mõne teise suurekohtu liikmega ja rääkides temale alandlikult ja tõsiselt: „Kas sa oled rääkinud noormehe Jeesusega? Ma olin ühel õhtul tema juures. Meil oli pikk kõnelus, ja ma olen veendunud, et tema on jaht, keda meie kaua oleme oodanud. Olen ka kindlasti otsustanud saada tema jüngeriks. Sa peaksid ka saama temaga tuttavaks. Ta on imeline mees.“ Jah, mul on tõesti väga raske uskuda, et Nikodemus oleks toiminud selliselt. Aga mis küll oleks olnud loomulikum, ja mis küll oleks loomulikum, mis käib meie kohta? Kui erinev ei oleks siis olnud ta mõju? Ent ta oli jõuetu, ta oli äratunud! Kuidas on lugu sinuga? Võib-olla sa arvad, et ei või liiga palju mõista Nikodemust hukka. Keegi teine suurekohtu liige, Joosep

Armastus annab oma elu.

Armastus on tugevaim jõud taevas ja maa peal. Armastus Jumala isasidames sundis teda andma oma Poja. Armastus Jeesuse südames sundis teda andma oma elu nende eest, kes ehk kadunud, siiski omad igavikuloomuse, kuigi patt oli rikkunud neid.

Kuidas ka maailmameel ei ole püüdnud maha teha arusaamist ristist, ei ole neil siiski õnnestunud maha salata selle imelikkude tõmbjõudu.

Surev variseb risti ees, ent igavene igatseb, januneb, kannatab kuni ta murtuna ja väsinuna võib heita oma käd selle risti ümber, kuni ta leidnud Jeesuse armastust, ja sellega ühes andestuse, vabastuse, rahu ja puhkuse — ja samal ajal saab ise osa Kolgata armastusest, mis on olnud igavikust ja kestab igavikuni.

Armastus andis oma elu. Oled sa maitanud Kolgata armastust, siis oled saanud osa Kristuse meelest, mis käsib sind anda oma elu.

Arimaatiast, kuulus ju ka Jeesuse järgijate hulka. Loodame siis viimaks nimetatut pärast, et see sündis nii. Ent meie peame ka panema tähele Johannese märkust Joosepi kohta Arimaatiast: „Jeesuse jünger ehk küll salajases, kartuses juutide pärast.“ Kui meie nüüd tõesti arvasime, et Nikodemuse mõju oleks juhatanud Joosepit Jeesuse juurde, siis peame ometigi nõustuma, et Nikodemus ei võinud juhatada teda kaugemale kui ta ise oli jõudnud. See oleks lihtsalt olnud võimatu.

Johannese evangeeliumis me näeme, et Jeesusel oli palju sääraseid argu jüngerid, keda inimestekartus pidas oma tangide vahel. Viis korda räägib evangeelist isikuist, kes uskusid Jeesust, ent olid liiga arad tunnistama seda ja seadma ennast avalikult Jeesuse kõrvale. Johannes ütles ka, et mitmed kirjatundjaist — neist, kes vaatlisid Jeesuse elu ja korraldasid tema surma uskusid temale, ent väkisid kartuses teiste pärast ja nad hoidsid endid kõrvale just siis, kui nad kõige paremini oleksid võinud aidata teda. Ka tänapäeval on palju nende sarnaseid kujusid. Kas sina oled üks neist?

Arvamata suur vastutus hingab salajaste Jeesuse jüngerite üle, kellel on mõjurikas seisukoht ühiskonnas. Arad ei võida kunagi maailma Kristusele. Kristus ei või ka kunagi arvestada nendega maailma evange-

(Lõpp 1. veerul.)

„Sa ehid aasta headusega.“

Major C. F. Dahl.

meie elukangas — aga milline on see tükk? Mõni soovib, et see tükk oleks jäänud kudemata, et nad võiksid selle ära lõigata oma eluaastatest, kuid nüüd on hilja. On see ebaõnnestunud, võime ainult võtta sellest hoiatust ja — tarvitanes sama pilti — panna parema lõnga meie süstikusse, et see uus osa, millist algame, oleks parem. On see aga rahuldav, siis võime sellest õppida ja katsuda teha järgmise osa veel parema.

„Tuletage meelde ennemuistseid päevi, pane tähele aastaid põlvest teise,“ käsib Mooses. Meie kõik võime õppida palju minevikust — mitte ainult meie enese, vaid ka kaugemast minevikust. Algades uut aastat, on väga tarvilik, et meie tuletame meelde ja paneme tähele läinud aastaid. Kui palju hoiatavat näeme me seal, aga ka palju julgustavat. Palju kurvastust, kuid ka palju lohutust. Palju pattu, kuid ka palju jumaliku pikka-meelt ja andekandmist. Kui

mitu korda on juba taevane aednik saanud paluda meie eest: „Jäta teda veelgi sekski aastaks,“ aga kui kauaks meid veel jäetakse, seda meie ei tea. Võib-olla just meile ja algava aastale kuulub see tõsine sõnum: „Sel aastal pead sina surema.“ (Jer. 28:16). Kui nii oleks, kas oleme meie valmis? „Oclate aastaid lühendatakse,“ ütles Saalomon, ja Jeesus räägib tähendamissõnas rikkast mehest, et just siis kui ta tegi kavatsusi mitmeks aastaks, ütles Jumal talle: „Selsamal ööl nõutakse sinult sinu hing.“ „Õigeid aga korjatakse õnnetus eest ära.“ (Jes. 57:1) ja seegi võib juhtuda sel algaval aastal mõne õigeaga, kes Kristuse õigustest osaliseks on saanud.

Vaadates tagasi minevikku, õppides sellest, tänades Jumala suure armu eest meie vastu läinud aastatel ja kartes, et meie uut armu ajata vastu ei võtaks, peame meie algama uut aastat. Iga viiekümmes aasta pidi Mooses seaduse järele

olema pasunapuhumise ja juubeli- ehk rõõmu-aasta. Algades oma aastaid, meie soovime palju ja igauks sooviks, et algav aasta oleks rõõmu-aasta. Siiski teame, et meid võib oodata palju pettumusi ja kurbust — teame, et needki aastad ligi saavad kui ütleme: „Need ei ole mitte mu meele pärast.“ Jeesus aga ütles, et ta tuli kuulutama Issanda meelepärast aastat. Vanas seaduses nimetati ka juubeli aastat prii-aastaks ja Issanda meelepäraks aastaks, sellepärast, et sellel aastal lasti kõik orjad vabaks, ja see aasta oli eesküju sellest vabadusest pattu orjadele, mis Jeesus tuli tooma. Selle aasta algus kuulutati pasuna puhumiseks ümbermaa. Jeesus kuulutas ka meile jälle kord aastat, mil igauks, kes tahab, võib pattu orjusest vabaks saada ja Issanda meelepärast öö hakata elama. Vabaduse aasta aga ei või olla muud kui ka rõõmu aasta. Kui meie püüme on teha oma aasta Issandale meelepäraseks, siis saab sellest tõesti ka rõõmu aasta. Oodaku meid siis mis tahes sel aastal, siis teame aga, et Jumal „ehib aasta oma headusega“ ja „headuse ja heldus järgivad meid kõik meie elupäevad.“

Aasta on jälle läinud. Kui algasime aastat, mõtlesime, et on jälle pikk aasta ees, aga kui nüüd vaatame tagasi, võime ütelda piibli sõnadega, et meie lõpetame oma aastad ju tu viisil, nii kui mõte, kui ohkamine. „Need tõttavad valedalt ära, ning me läheme lennates minema.“ (Laul 90:9,10). Job ütles, et päevad lähevad rutemini kui süstik, mille kuduja viskab kanga telgedele ühelt poolt ja võtab kohe vastu teiselt poolt. Nii kui süstikul, on ka igal meie päeval oma ülesanne — nad täiendavad meie elu kangast, nad jäätavad lõnga enese järele, mildest olenek kanga tugevus ja iludus. Päevadest on saanud aasta, mis jälle on lisanud tüki

Päästearmee terves maailmas ei oma mingit erandit Kristuse jumalikus sõnas „Ei!“ Iga tegevuses olev armee peab olema tublisti organiseeritud ja varustatud mitmesuguste relvadega, aga kui salvatsioonist loodab ainult relvastusel, ta ei ole midagi.

Soisake sillal, kõrgemal kui suur elektriraudtee. Seal näete üllatavat korraldust traatidest ja signaalidest, roobastest ja ühendajatest, perroonidest ja kioskidest, raamatukauplustest ja restoranidest. Raudtee on varustatud kõige reisivatetega, kindusega ja mugavusega, mida kogemus, teadus ja hool võib ette kirjutada.

Aga üks mees võib silmapilkselt peatada rongi. Ta võib lõigata läbi traati, mille kaudu kogu süsteem saab elektriseeritud ja paneb rongi liikuma. Reisijatel on vabadus minna üle perrooni, neil on vabadus osta viimast undisletit, nad võivad isegi istuda rongis. Aga ilma jõta jõuajamast, ükski ei pääse rongiga edasi.

Päästearmee on ellu kutsunud, et täita mitmesuguseid ülesandeid. Armeed võitleb kurjuse vastu, mis takistab head käekäiku. Ta annab oma teenistust neile, kes on raskustes või hädas. Ta on sõbraks mitmele, kes on kaotanud kõik teised sõbrad ja abistajaks seal, kus kõik teine abi jääb saamata.

Meie ei pea mõtlema, et sotsiaaltöö, nagu seda vahest

Kristus üle kõige.

Kindral Evangeline Booth.

kut-utakse, saaks tehtud lihtsalt sotsiaalse meetodiga. Jõud, mille läbi antakse kõik teenistust, peab olema jõud ülevall. Muudid kõik teenistus, ükskõik kui täpne ta oleks tehniliselt, ei suuda täita reformaatseid sihte.

On hea leida tööd isikule, kel puudub töö. See vähendab töötute arvu üle võrra. Aga Päästearmee ei ole ja ei saagi kunagi vaid tööbürooks. Kui kõigil maailmas oleks tööd — täidetud aeg ja täispalk — siis on ikkagi veel enam kui küllalt tööd päästearmeelasele.

Heal käekäigul on oma hädadoht, mis pole sugugi enam kiiduväärne kui halbadel oludel. Raha nädala lõpul ei too alati kaasa koju kõik, mida vajatakse. See on õnnistus, kui inimene pääseb ajaraiskamisest tõesse. Ent see on vaid materjalne õnnistus. Sellepärast salvatsioonist peab küsima enam läbitungivamat küsimust kui sotsialist. Kas inimene on pääsenud surmast ellu? Kas tema uus töö tähendab, et ta on omanud uue loomuse? Kas tema rahulduse põhjus on leida ainult tema paranenud olukorras või on ta toodud Jumala päästmise teadusele?

Ühiskond annab mitu näidet edust. Suurel eluolupühadil võidetakse ausasti ahnitud

Auliinnad ei ole küllaladased. Päevalehed näitavad meile, kuidas mitmed on ebaõnnestunud oma edus. Andudes Kristusele, nende karjäär oleks viljaks ja täidetud heaga. Hoidudes eemale Kristusest, nad närbumad.

Kristuse „Ja!“ on Kõik vägeva imetegu. „Kõik meelevald on minule antud,“ ütles ta, „niihästi taevast kui maa peal.“ Kristus on kõikvõitev.

Rooma valitsus kaldus ja langes. Kes selle ruiine, Kristus üle kõige! päästis tsiviilisationsiooni. Ta vabastas orjad. Ta tõstis naise kõrgemale järjele. Ta õpetas lapsi. Ta tervendas haigeid. Ta toitis näljaseid. Kristlikkus rajati meeste ja naiste poolt, kelles evangeelium oli Jumala jõud päästmiseks.

Kui Kristus tõusis surnust, koitis päev. Maailma Valgus purustas pimeduse teadmatus, valitsust ja toornust. Meie oma taevast võib olla pilvine, ent pilved ei ole veel öö. Õigusepäike võib olla varjatud, kuid päikesearjutsused, kui kurvad need ka oleksid, on vaid ajutised. Kristus on üle kõige, mis võib varjata vaadet Kristusele.

Inimene seisab küsimuse ees. Tal ei ole vaja vastata, kas Kristus on kaotanud. Vaid — mida peab tegema

Kristuse võiduga. Kristus annab meile kõike asju rikkalikult rõõmumistamiseks. Kuidas meie tarvitame tema andeid?

Oma ärapälgamise päeval Kristus kogus oma üksikud jõugrid ülemisse tuppa, kus nad said osa viimases õhtusöömas, enne kui teda löödi ristil. Oma sünnipäeval ülesõnust Kristus kutsus kogu maailma rõõmupildide, kus iga küllalise üle lehvib armastuse lipp. Teadus annab pidule oma anni. Muusika, kirjandus ja kunst oma. Üheski aastajandis pole olnud sarnast jõulu rõõmupild, mida võiks võrrelda praeguse aja jõulupiduga. Jumala headus jõuludel kahekümnendal aastajandil on kirjeldamatu, ehkki kahekümmes aastajandil sageli unustab helistada temale kiituseks kelladid.

Ühinegem taevaste vägedega, inglitega, peaingliga ja seraviimidega, ja pangem mäed ja künkad kajama ning vastu-kajama teemiga: „Õnnistus ja au ja austus ja vägi olgu temale, kes istub aujärjel ja Tallele igavesest igavesest!“

Oh, millist Kristust võime omada! Millist Päästjat teemida! Millist päästmist kuulutada! Tema sündimine, tema elu, tema halastus, tema veri, tema ülestõusmine, tema taevaminek, tema au — milline piiritu, ääretu, mahasurumata, kaasakiskuv teem! **Kristus üle kõige!**

Aeg.

Kindral Evangeline Booth.

VANA AASTA on surnud; uus aasta on sündinud. Iga maailmajagudes inimesed seisatusid ja kuulatasid kaksteist aeglasi kõlavat kellalööki, mis kuulutasid lahkumist vanale aastale. Miljonid inimesed tervitasid tulevikku liiga mõttetute hõiskamistega, kuigi see on nii täielikult varjatud inimlikule vaatele ja on teada vaid Jumalale.

Laske möödud hädaline aeg — minevik, olevik ja tulevik — saada ühendatud igavikuga, mis on seesama eile, täna ja igavesti, milles peitub eluplaan tervikuna, mitte kahtlenditena; milles ka on teada kuningate Kuninga ja isandate Issanda kasvav võit nende üle, kes ei pane tema autoriteeti ja armuõpetust mürtski.

Salvatsioonistidele see keskõttund on pühendamiseks suurema vastutuse kandmiseks. Seda peab mööda saama kindlas usutornis, kus Jumal käsib oma sõjaväge alluda tema armastusele, heldusele ja tõe, et nad võiksid tunnistada süüdatud rahu ja õiguse tulitornidena rahvaste ja rahvaklasside seas.

Tööstuses, kaubanduses ja rahanduses see aastaeg on kaugeleulatava tähtsusega, mil iga firma ja selts vaatab järele oma seisukohta. Uus aasta on arvepidamise pidu, millal tehakse täpselt kindlaks kasud ja kaotused, nõuded ja kohustused ja kirjutatakse need aastabilanssi, millest siis on näha edu või tagasimineku.

Kristlaste revident on Kõik-teadja, ja vale tasakaal ei ole Issanda meelepärast, sest tema igatsus on õigus südame sügavusis. Algagem 1939. armu-aastat armutoonil, andes rõõmuga au Jumalale tema armastuse ja jõu mitmete võitude eest ja oleme valmis tunnustama, kus oleme kaotanud, et võiksim võtta vastu tema kõikvõivat väge. Otsime andestust temalt, kes on ustav ja õige andestama, ja tõuseme üles tugevamatena kõiktäiuses, mis kuulub meile Kristuse töötuse kaudu.

On möödunud just sada aastat sellest, kui Bulwer-Lytton lisas juurde meie vanasõnade ütluks: „Aeg on raha.“ Meie kulutame aega ja meie hoiame aega, ja meie anname aega, kasutame aega ja raiskame aega, just nagu meie kulutame ja hoiame, anname ja kasutame ning raiskame raha. Kesköötnuil kahe aasta vahel meie peame andma aru aja üle.

Tööandjatel on arusaamine ajaväärtustest. Arvamata miljonid töölised peavad minema täpselt kella järele tööle igal päeval, ja kui nad hilinevad, nad kaotavad oma tasust. Kõiklikkust teenistuses olen

töölise kogu aja kasulikult tarvitamisest.

Kristuse teenistus ei ole sunniteel. See on täielik vabadus. Aga kui palju enam paneb meile peale püha kohustust see aeg, mida tema ostis meile valades oma kallist verd Kolgatal kui aeg, mille eest tööandja maksab nii ja nii palju tunnis! Kristuse jälgija aeg on kõige kallim terves maailmas.

Lennuk liigleb läbi õhu kotka kiirusele. Rongid ehitatakse nii, et nad võiksid lisada oma tunnikirusele mõnda kilomeetrit lisaks. Ookeaniristlejad on ehitatud, et nad sõidavad üle Atlandi mere päevaga. Kui palju plaanitsemist, väljaminekuid, kange-

tuletades meile meelde, et tuleb õõ, mil ükski ei või teha midagi. Iga tühise sõna pärast, ütleb ta, peame kord andma aru. Pangem siis tähele seda aruandmiseaega tema palge ees, pidades mees, et praegusel hetkel tal ei ole suuremat andi meie jaoks kui on aasta 1939, ja et seda andi usaldatakse meie hoolde vaid päevhaaval; ei ole teenäitajat, mis ütleks meile ette, millal lõpeb minu ja sinu teekond.

Apostel Paulus käsib meid oma kirjades nii efselastele kui kolosslastele, et me „peaksime aega kalliks“. Selle järele meie peame eriti valvama uuel aastal.

Psühholoogid ütlevad meile, et tarvitame tavalisest

rügi kasuks. Ootamatud iseloomu küljed ja võimereservid avastati.

Kristuse sõdur ei ole kunagi liiga noor ja kunagi liiga vana, et ta võiks anda ennast vabatahtlikult teenistusse evangeeliumi lipu alla. Tema noorus ja tema kogemused on mõlemad vajalised ülestõttatud ja jõulises korpuses, kuhu ta kuulub. Jumal ütles: „Ma tahan ülendada Joosuat.“ Kui tänaseni on õige, et inimene, kes on andnud ennast tervelt Jumalale, saab ülendatud; tema kasvab pikkuses Kristuse täiuslikkuses, kes — olles Jumala Poeg — elutses meie keskel Inimese Pojana.

Jumala lapsed peaksid valvama väga hooliga ja paluma tõsiselt, et nad ei raiskaks aega või heidaks seda ära. Aeg kaob hooletusega; isekas inimene kaotab aega; laidetav inimene kaotab aega. Ei ole vaja imestada, et vahest meie ärkamise arusaamisele, et maailm on jäänud ajast maha — kui praegusel valgustus aegjärgul ja vaatamata kõigele kristlikule õpetusele, jätkatakse edasi kurjaga, mida juba vanasti inimesed mõistsid hukka, ent nüüd peab tarvitama abinõusid asjade peale-sundimiseks, mis enne olid täiesti loomulikud inimvaatele.

„Nüüd on pääste-päev“ kõlab Jumala hüüd, kelle päikesed ja planeedid oma tiirlemises on sekundi peal täpsed. Liiga sageli on inimene vastanud: „Mitte nüüd; mõni teine päev.“ ja sarnase mõttega on see ime, kui õnnetu ja materiaalselt rahuldumata tsivilisatsioon tungib sõtta ja revolutsiooni?

Kristlast kututakse võitma aega, mida teised ja ta ise kaotab. Lõikust on palju, töötajaid on pisut, ja nendele töötajatele aeg peab olema ülejäättõ, peab olema ületõõ — ja arm peab olema üle kõige inimeste arvamide, küllus igale vajadusele ja jõud, mis teeb tugevaks igas nõrkuses.

*Palve on tee kõige
heade varanduste
juurde.*

Mispärast peame laskma siduda enda orjakikkese teiste inimeste mõttest ja harjumusist? Mispärast puda teid see meid nii väga, mida ütlevad teised inimesed? Päästmine ja hukkamine on tõsiasi, Kristus on tõsiasi, igavik on tõsiasi. Ja meie paigast igavikus meie vaatame tagasi sellele, mida oleme teinud siin käesoleval ajal, ja meie argtus paistab meile siis väiklusena ja lapsikusena.

laslikkust ja pingutusi on pühendatud selleks, et hoida kokku isegi mõne minuti reisisaja ajast! Ometigi liiga sageli inimesed kirustavad läbi pilvede ja tunnelite ja üle ookeanide, et siis olla kuskil võõrastemajas, kus ei teata minut minut järele, kuidas mööda saata oma hullkiiruses kokkuhoitud aega. Kui kokkuhoidlik peaks olema Jumala lapse aja kasutamine! Kui tähtsaks see võib saada kui meie kohustus on täidetud ja kirjutatud igaviku raamatuises, ja kui hirmus, kui see on rajatud!

Jeesus jätab meile mulje aja suurest väärtusest, makstes selle eest nii kallist hinda Kolgatal. Ta hoiatab meid kerglaselt ära heitmasest võimalusi tema teenistuses, mis kuuluvad talle kui Lunastaja-le tema lunastustöö pärast,

vaid ühe kümnendiku osa oma peaaajudest. Suure sõja ajal oli otse üllatav panna tähele, kuidas arenematuis ja aeglasis inimesis tekkis julgus, leidlikkus, intelligents, just siis kui nad olid allarõhutatud. Nad muutusid jätunud hooletusse. Siin leidub üks Päästearmee jõu saladusi maailmas: hari-matud ja koolitamatud inimesele on saanud tublikeks Jumala sulasiks, sest nemad mitte ainult ei andnud kogu oma elu ja kõik oma anded Jumalale, vaid harrastasid neid ka täiel määral Kuning-

Ainult 60 päeva.

Lin kord kuulsa arsti ootereumis ühes mõne teiste haigetega. Nende seas oli keegi keskealine pikakasvuga mees, kellega vestlesin.

„See on täiesti tühine asi, mispärast ma tulin,“ ütles ta, „ent mu naine tahtis nii väga, et tuleksin siia, ehküll mul ei ole midagi erilist — vaid natuke tuimust mu keeleotsas. Kuid see möödub pea iseensest.“

Sel hetkel kutsuti teda arsti juurde. Läbiivaatus kestis kaua. Lõppeks avanes üks. Mehe nägu oli kaetud hipipiiskadest ja ta oli väga kahvatu. Paistis, nagu ta oleks saanud surmava hoobi. Ta seisatus ja pöördudes arsti poole ta ütles:

„Arst, kas teie olete täiesti kindel oma asjas? Kas ei või teha midagi? Kas ei võiks võtta ette lõikust?“

„Ma ei tunne ravimit teie haigusele,“ vastas arst vaiksel ja tõsiselt.

Tõde on terav ja valus, kuid terve.

„Aga kui kaua võtab see aega?“ küsis mees.

„Kõige rohkem kaks kuud,“ vastas arst peale hetkelise vaikuse. „Mitte kauem. Kuid istuge siia, siis ma toon teile vähe vett.“

„Ei, ei,“ vastas mees, tormates välja uksest, „mul ei ole aega. Mul on nii palju korda saata. Ainult kaks kuud!“

Kuulsin hiljem, et ta surnud juba enne arsti poolt nimetatud aega, ja olen sageli mõelnud sellele, millise kiirusega mees pidi töötama, et lõpetada kõike seda, mida ta tahtis teha veel siin elus, järelejäänud kahe kuu jooksul.

Vaid 60 päeva! Milline liihike aeg inimesele ettevalmistada surmale! Meie elu on, mõttes igavikuga, võrdlemata väike mõõduüksus. Mooses võrdleb seda veevooluga, mis möödub kiiresti ühest kohast ja rohuga, mis närtsib pea.

Vaid 60 päeva! Armas lugeja, võib-olla sinul ja minul ei ole enam järele meie elust siin maailmas.

Sellepärast palugem kui Mooses: „Õpeta meid ära arvama meie päevi, et meie tarkust südamesse saaksime.“

Henke oli usklik mees. Ta võttis omale varandust Jumala rohketest aaretest. Selle taga ei peitu paljud sõnad ja hästivaljamõeldud kõneviisid, vaid usujõud. Lühike palve või ohkamine saadab sageli korda enam kui pikk loeng.

Uueaasta tervitus komandöriilt.

Armsad seltsilised ja sõbrad!

Uue aasta alul soovin ma nüüd läkitada Teile mõned read, et tervitada Teid südamlilkult ja soovida Teile kui Teie omastele väga head, õnnisturikast ja edukat uut aastat. Vaadates tagasi möödunud, leiame mitmeid põhjusti tänada Jumalat Tema abi esst senini. Need, kes tunnevad, et möödunud aasta ei olnud nii edukas kui see oleks võinud olla, võivad leida lohutust ja troosti mõeldes sellele, et uuel aastal võib saada enam edu. Ükski ei tea, mis tulevikul on meie jaoks, ent meie võime leida kinnitust teadmises, et Jumal ei peta, ja nagu ta ise öelnud: „Nagu sinu päev, peab ka su jõud olema.“ Isiklikult ma vaatan heade lootustega Päästarmee töö tulevikule Eestis, sest ma tean, et Jumal on Teiega. Olen eriti lootuserikas selle fakti pärast, et major ja proua Dahl, minu juhatase all, on töö ülevaltajad seal. Ma soovitaksin neid Teile kui neid, kes on väärt Teie andumust ja usaldust. *Motto 1939. aastaks on: „Edasi, Issanda nimel, rahva õnnistuseks ja päästmiseks!“*

Sõbralikkude tervitustega, milles proua komandör ühineb,

HENRY BOWER,
komandörleitnant.

Seo hästi kotisuu!

Adjutant Arne Åberg.

Kuulsin kelleltki Issanda teenijalt kuskil vabakogunduses, et kui teda kutsuti teise kogunduse poolt lähedassa linnas, et ta asuks sinna, kingiti temale ja ta abikaasale kott kartuleid.

Jutlustaja tänas ja kriipsutas alla, et see oli hästi tehtud ja hästi mõeldud. Ja siis seoti kott autobusele, mis pidi viima neid sihile. Oma reisisul nad sõitsid läbi väikesest alevikust, kus ka autobuss peatus mõned minutid, ent samal ajal tehti ka imelikku leintust, et kott oli küll omal kohal, kuid sisu oli kadunud. Jäljetult kadunud!

Põhjus õnnetule kaotusele oli siiski kergesti selgitatav: ei olnud liiga hoolikas kotisuu kinnisidumisel ja seda ei olnud sugugi kontrollitud, kui kott seoti kinni autobusele. Sõlm ei pidanud vastu raputamisele, vaid andis järele, avanes, ja nii veeresid kartulid välja piki maanteed. Juhtumuse rääkis oma tõsist keelt. Kotti sisu ei saanud enam koguda või päästa. Võib-olla oli keegi juba kogunud kartuleid teelt, või ehk nad olid sõidatud puruks. Otsida kartuleid ja koguda neid, oleks maksnud enam kui kaotus oli väärt.

Ainuke taust, mida nad said sellest kaotusest, oli hästitar-

vilik õpetus, ja nüüd nad mõistsid paremini kui enne, et hooletus igal alal, ja sugugi mitte vähem suurel reisisuul, on maksanud mitmele enam kui ainult kotitäie kartuleid. See on fakt, mida ei saa salata. Maantee hädaohud on mitmed. Nüüd pidid reisisjad sõitma edasi, ehkki nad tundsid pahameelt selle üle, et vili nende sõprade lusast teost oli veerenud maha maantee tolmusse. Jutlustaja oli ju Issanda tunnistaja ja oli nüüd tema teenistuses ja uskus sõnadele, et „kõik tuleb heaks neile, kes armastavad Jumalat.“ Ta las kis selle juhtumise olla sisseminemise ja kinnisidumise punktiks, kui ta pidas oma esimese kõne oma uuele kogundusele, sest oma kõneaineks valis ta sõnad: „Seo hästi kotisuu!“

Piibel, Jumala sõna, manitseb meid: „Pea kinni, mis sul on,“ või teiste sõnadega — „Seo hästi kokku kotiavaus.“ — Seda võib kergesti kohandada: meil on kaasas meie reisisul läbi elu palju väärtuslikku, mille eest peab pidama hoolt. Mõtle kõigele väärtuslikule, mida oled sidunud kinni sõiduki taha. Sul on vaja vaid heita pilk oma varasesse lapsepõlve, oma koolieasse, oma noorusse ja ajale peale seda.

PALVE.

Issand, minu Jumal ja Isa, sina, kes loonud mind ja armastanud mind igavese armastusega, et ma elaksin pühitsuses ja õiguses sinu ees sellel ajal ja igavikus. Sina, kes kutsunud mind oma juurde ja oma Püha Vaimuga tegeutsunud mu südame juures, nii et kurvastan oma patu pärast ja rõõmustan su andestamisest, ma palun sind, oh püha Issand Jumal, et sa annaksid mulle armu jätta pattu ja anduda tervelt sulle, nii et ma armastaksin seda, mida sina armastad, ja võiksin saada osa sinu õndsast rahust. Võta ära kõik mu südame isekust ja tuimust, kõik kergemeelsust ja mustust, ja anna mulle usin, julge vaim. Issand, ma ei taha kuuluda enesele, valitse sina täielikult minu elus, minu kuningas ja minu Jumal! Vaata, Issand, minu käed ja mu jalad, minu silmad ja mu huuled, minu mõtted ja kõik mu toimeused annan ma sinule. Puhasta ja karista, lohuta ja kinnita mu vaimu ja tegutse minuga kooskõlas sinu ustavusega. Tänu, et sa võtad mind vastu sarnasena kui ma olen. Tänu, et sa tahad kasvatada mind kasuks sinu riigile. Tänu, et ma võin uskuda, et sa kord oma rääkimatas halastuses annad mulle uue südame, mis on püha, puhas ja on ühes teiste täielikkude vaimudega sinu palge ees, minu Issand ja minu Jumal. Amen.

Ennem olgu süda palves sõnadeta, kui sõnad ilma südametä.

Mõtle kõigele, mida oled kogunud ja vastu võtnud: head mõjud, mitmed head nõuanded, mida sa omanud, teehuhast, manitsusi ja õpetusi, sinu lapsepõlve ja su lapseusk, ja palju, palju enam. Siis sa näed, milline suur kott, täisotpitud väärtuslikkude asjadega, sul on kaasas autobusel. Kõik, mida oled omanud „koolipingsis“ ja „vanemate laua taga“ ja pühas temple õhkkonnas. Ja kõik see on palju enam väärt kui kotitäis kartuleid. Vaata nüüd järele, et kott on hästi kinni seotud, ja kasu seda läbi igal peatuskohal. Kontrolli ise oma varandust ja ära usalda seda, mida ütlevad teised. Sa pead ise vaatama selle järele, et kõik on korras, ja et su reisivarad tõesti on kaasas.

Võtta seda lihtsalt loomulikkult, et kõik on hea, ei ole küllalt, sa pead teadma seda absoluutse kindlusega.

Sina ja mina reisisime vaid üks kord läbi elust. „Seo hästi kotisuu.“ „Pea kinni, mis sul on, et ükski ei saa sinu krooni võtta.“

Hea iseloom.

Hea iseloom on sarnane, kus tõmbed halvale kohatakse julgusega ja valitsetakse nende üle. Vastaseisvad nabad tekitavad harmoonilise ühendi, et ühiselt ehitada õilsat isiklikkust.

Hea iseloom ühendab rõõmsat meelt ja tõdusid. Kes on ainult rõõmus, muutub harilikult vaid välispidiseks ja kergeks. Ja ainult tõsine muutub raskuseks ja piinaks. Ent kes ühendab mõlemad omadusi, muutub meelegaheks nihaasti Jumalale kui inimestele.

Hea iseloom ühendab alandlikkust ja ambitsiooni. Alandus ilma ambitsioonita muutub hõlpsasti roomamiseks. Ja ambitsioon ilma alanduseta muutub enesearmastuseks ja pealetükkivaks. Kui neid tasakaalustatakse õieti, moodustuvad nad ilusa iseloomu.

Hea iseloomu omab see, kellel on tugevad tunded ja tõukejõud, ent samal ajal evib vaikset enesevalitust ja võimet ohjeldada iga kalla-kat. On ilus näha isikut, kes peab iseennast oma kätes.

Hea iseloom on samal ajal nii õrn kui vali. Ükski ei või olla õrnem kui meie Issand Jeesus Kristus, ja ükski ei või olla valjem kui tema. Samal ajal kui ta oli Jumala tall, oli ta ka lõvi Juuda soost. Ta oli harmooniline iseloom.

Hea iseloom on nihaasti helde kui kokkuhoidlik. Ja üldiselt võib ju ainult kokkuhoidja olla lahke andja. Raskaja tühjenab peagi oma varandusajad ja siis tal ei ole enam kuskilt võtta, kuna kokkuhoidja jätkab andmise-ga.

Heal iseloomul on meel väikestele üksikasjadele, samal ajal, kui tal on pilk üle suurepäraste ja laiade vaadete. On ilus näha suurt riigimeest, kes valitseb ja juhib rahvaid, kuid teeb korraldusi ka oma teenijaskonna lastele.

Theo Doros.

Tõeline usk, mis meile alati võitu annab Kristuses Jeesuses, pühitseb oma võite juba enne la-hingut; ta olemus on taevas, kuna jalad alles maa peal rändavad; ta on õigeks moistetud ja tänuilku Ju-mala ees, vaatamata patule ja ebatõu-keelsele elus; veel enne surma elab ta ülestõusmises ja loodab vastu lootust, ilma et saaks liialgi hä-bisse. Nii jumalik on ta loomus.

Suulu tüdruk — kangelan-na.

Teda kasvatati samal viisil kui kõiki suulu tüdrukuid. Juba lapsena olles ta pidi õppi-ma hoolitsemata väiksemate laste eest, kui ema oli väljas põllu-tööl. Noorena tüdrukuna ta võt-tis endale kohustused vastavalt oma eale — puude kogumise ja veekandmise. Küla seltskondlik elu nõudis ka tema juuresviibi-mist pidudel. Ta oli populaarne lauljana ja tantsijana igas sugu-võsa pulmas. Kodune elu tähend-as üsna palju Mariale, sest ta oli oma isa lemmik. Ta mõtles juba tema väärtusele karja juu-resaamisel (väimees annab oma äiale umbes kümme karjalooma) ja lootis uhkusega, et tema tütar abiellub hästi.

Nii läks elu edasi, kuni Pääs-tearnee tuli ligidusse ja elav tüdruk ühes oma kaaslastega läksid koosolekule. Püha Vaim manitses Mariat, võtta vastu Kristust. Kas ta julgeb? See ei tähendaks väikest muudatust, vaid tervet revolutsiooni tema elus. Ta ei või enam olla juha-tajana oma kaaslaste keskel seltskondlikel pidustustel. Ta peab ka teisel viisil kandma oma juukseid. Ta peab ka riietu-ma oma rahvale võõraisse

rõivaisse, ja kõige suurem küsi-mus oli: „Mida ütleb ta isa?“

Agas kui misjonihvitseri sõ-nad olid tõised, siis Kristus oli teinud enam temale, kui ta ku-nagi oleks võinud teha Kristuse heaks. Ja — ta tahtis võtta vastu teda ühes järeldustega.

Marial ei olnud mingit tarvi-dust teatada uudistest oma isa-le; keegi oli juba jõudnud enne teda kuulutada laiali uudiseid. Isa kohtas teda väga vihase-lt ja keelas teda ühes tema õdedega minna jälle teisel korral koos-olekule, mitte sinna lähedus-segi. Kaotades oma lemmik-lapse koha, tüdruk läks murtud südamega oma onni ja palus seal oma hiljutu-leitud sõpra. Pühapäeval ta läks jälle koos-olekule. Sel korral ta tuli koju ja sai peksa.

Maria kindlus tähendas talle aga väga palju raskusi kodus, nii et ta lõpuks oli sunnitud põ-genema teisse külla. Aga varsti tema kestvus ja kannatused tõmbasid veel palju teisi tema-maalasi koosolekule. Julge suu-lutüdruku tunnistus on rajanud sinna elava ja hea töö, ja tema on ikkagi veel ustav oma tun-nistusele.

Aafrika „Sõjahüüd“.

Varjud, mida me heidame.

On naikne, isiklik mõju, mis käib meie igapäevase kaa-sas, nagu meie varigi, ja see mõju jätab igasse kohta oma muljeid järele. Meie ei või elada päevagi, ilma et tulla kokkupuutumisse mõne inime-sega. Kuhu meie ka läheme, meie vari langeb teistele, sest vari käib alati meie kaasas. See ei ole midagi, mida võime omada, kui ise tahame seda, ja paneme kõrvale, kui me soovime seda nii, nagu mõnda riietu-st. Ükskõik kui palju ka meie igateksime vabaneda sellest vastutusest argumen-tide või ärasalgamise teel, pü-sib ta ikkagi seal, ja teised muutuvad kas paremaks või halvemaks meie juuresviibi-mise tõttu.

Jobi raamatust meie loeme: „Sinu hõelus teeb paha inime-sele, kui sina, ja inimese lapsele teeb su õigus head.“ Meie mõju võib teha halba või head.

Peetrus ütles: „Mina lähen kalu püüdma,“ ja kohe ütlesid

teised jüngerid: „Meie lähme ka sinuga.“ Meie väga juhusli-kuud teod võivad juhatada teisi pettumusele ja meeleheitele, ka meie harilikus elus. Keegi surev mees ütles: „Koguge kokku minu mõju, ja matke seda ühes minu-ga.“

Kui jüngerid nägid Jeesuse palvevõlu mõju, palusid nad: „Issand, õpeta meid paluma.“ Tema mõju ja eeskujut äratas nendes igatsust Jumala järele. Peale nelipühi meie loeme Apostlite tegudes, et inimesed töid oma haigeid tänavaille, et vähemalt Peetruse varigi langeks nenge üle,“ et nemad võiksid saada terveks.

Mida meie teeme, on teadlik mõju, ja kes meie oleme, ala-teadlik mõju, ja väärtus sel-lest, mida meie teeme, oleneb sellest, kes meie oleme. Meie ei või harrastada head mõju, kui meie ise ei ole head ja ala-lises ühenduses Jumalaga, kes on iga hea ja täieliku anni andja.

Millist varju heidad sina?

Mine edasi!

Mida sa teed, et tuua vaen-last saiu oma ja teiste elus? Kas sa oled kaasas võit-luses patu ja maailma vastu, nagu Issanda oma peaks ole-ma? Kas sa võitletd täna, et võiksid kord „pärida närtsi-mata elukrooni“? Kas sind ar-vatakse sinna hulka, kes olu-verdavad midagi, ei, olhverda-avad kõik, „au eest, et võid ol-la tema?“ Kas võidupalk saab sulle osaks, sellepärast, et sa võitletsid ustavalt oma Õpeta-ja eest või, et sina ei pannud pilget miiksiki? Kui auuline muusika kõlab siis su kõrva-dele kõikvõimsad sõnad: „Hästi tehtud!“ Kuid sul on veel ehk palju võitlemist võeldada oma Issandale, veel mitu võim-aust via surevaid hingi kindlasse sadamasse. Mine vaid edasi! Jumal on kaasas! Oh, et Jumal võiks arvata sind kord sellesse hulka, kelle kohta on kirjutatud mälestuste raamatuisse: Nad kõik olid kangelanad.“ Jumal aidaku meid kõiki olla võitjad!

Päästmine.

Kui oleksid kukkunud kae-vu või kuskile sügavasse kraavi, ja oleksid tõises häd-aohus, eks sa siis ootaks, et ükskõik kes mõõdaminejaist, kuules su hüüdeid, tõttaksid sulle appi?

Kui palju enam siis Jumal, kellel on arvamata suurem huvi sinu kõikäigus kui ühelgi kaasinimesel, ei tle sulle appi, kui oled patuporis hukku-mas!

Esimeseks: Sa pead hüüd-ma Jumalat appi; räagi talle oma suurest tarvidusest vabastamise järele.

Teiseks: Võta kinni ta abistavast käest, ja uskudes täielikult Kristuse ohvrile Kolgatal, lase teda tõsta sind välja „minust“ ja patust tema õiguse kaljule.

Kolmandaks: Olles jätnud vana elu, ostsuta igal päeval anda tänu ühes oma mõistliku teenimisega.

Esimene „Sõjahüüd“ ja kadetikool Malayas.

Malaya „Sõjahüüd“, mida antakse välja igal kuul, on viimane lisa suures Armees lehtede perekonnas. Esimese numbril veergudel on kirjutatud ka seitsmest kadetist, kes moodustavad esimese lennu kadetikoolis. Oma Singapore peakorterit ruumist on lahutatu eriti kadetikooli jaoks.

Töö juhataja Malayas, brigadör Herbert Lord on üht-lasi ka kadetikooli juhataja, kuna teised ohvitserid aitavad teda õpetajadena ja instruktori-tena.

**Kristlase
relvastus.**

Taevase kuninga armee iga sõdija peab olema riietatud sõjariidega ja varustatud kõikide relvadega. Igal hommikul peab kristlane riietuma end, et ta võiks kohata päevaseid kiusatusi ja võita ära kurja. Apostel Paulus manitseb selleks usklike Efesuses: „Võtke eneste peale kõik Jumala sõjariistad, et teie võite seista kuradi kavala nõude vastu. Sest meil ei ole mitte võitlemist vere ja liha vastu, vaid suurte võrstriride ja valdade vastu, sellesiniste maailma pimeduse valitsejate vastu, vaimuliku kurjuse vastu taevaste asjade sees. Seepärast võtke kõik Jumala sõjariistad kätte, et teie võite vastu panna kurjal päeval, ja võite seisma jääda, kui teie kõik saate ära teinud.“

Mitmed inimesed algavad oma päeva, ilma et nad rõivastuksid kõige Jumala sõjariidega, ja sellepärast neid võidetakse nii kergesti ära kurjast. Muist päevi on ka kurjemaid kui teised; kristlasele tähendab iga õigal päeval hästi relvastatud. Ükski ei ole nii tugev, et ta võiks võita kurja oma enese jõus. „Kes arvab ennast seisvat, see katsugu, et tema ei lange.“ Palves toob kristlane jõudu päevavõitlustele. Jeesuselt võtab ta vastu tõevaimu, nii et ta võib võidelda kõige ülekohtu ja vale vastu, ja olla kõiges võitja.

Apostel nimetab sõjariistade seas usukilpi, millega, ütleb ta, võib kustusada kõik tigeid kuradi tulised nooled. „Usk, see on võimus, mis maailma on äravõitnud.“ Vaata Jeesusele, usu alustajale ja täidesaatjale, ja sina ei saa mitte häbisse. Usk on me võidujõud! „Kiidetud olgu Jumal, kes annab meile küll võitu meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi.“

**„Sõjahüüü“ võitlejate
nimestik.**

Nr. 112 — november 1938.

Ohvitserid:

Kapt. K. Nurmela 103, kapt. M. Blees 56, kapt. A. Tennen 50, lt. H. Olo 45, pr. kapt. I. Nurmela 30.

Allohvitserid ja sõdurid:

Seer. E. Viikman 80, sõd. R. Sihver 75, seers. F. Leemann 70, sõd. H. Ülevain 50, envoi L. Bakul 40, seers. L. Rattik 25, seers. J. Kanter 25, L. s. Innes Sihver 25.

Regiooni juhi ringvaade. Jumala tee on parim.

Soovides head ja õnnistuskast uut aastat kõigile „Sõjahüüü“ lugejaile, tahan ka avaldada parimat tänu kõigile, kes möödunud aastal arusaamist ja sümpaatiat meie töö vastu näidanud ja jöu ja võimalust mööda on kaasa aidanud, et Jumala riigi tööd edasi viia. Olen kindel, et Jumala rikkalik õnnistus tasub kõik.

Detsembrikuign algas Päästarmees kindrali poolt välja kuulutatud riinakk armastuse vaimu arendamiseks ja selle kuu siht oli laulu ja lapsemeele vaimu levitamine. Oleme ka Eestis katsumund teha, mis võimalik selle silhiga. Rakveres laulsid lapsed aastapäeva koosolekul, Tallinna teises korpuses oli eriline laulukava seoses aastapäeva koosolekuga, ja Tallinna esimeses oli korraldatud laulu- ja muusikaõhtu teisel jõulupühäl. Samuti esinesid lapsed Lucia õhtutel kõikides korpustes laulu- ja muu ettekannetega. Ka pühapäeva-

ja saab tugevamaks. Selle järel sõitsin Tartu, et juhataeda seal 9. aastapäeva 1. detsembril, kus meil ka oli õnnistatud ja vaimurikas koosolek. Mõlemal kohal töid ka metodisti ja baptisti koguduse esindajad oma tervitusi. Tartus jätkati veel aastapäeva koosolekutega pärast minu ärasõitu. Tallinna II peeti aastapäeva ka 1. detsembril, nii kui juba mainisin, erilise kavaga. Tallinna I peetakse aastapäeva vast 12. jaanuaril, brigadör Wahlströmi juhatusel. Andku Jumal, et uus aasta tooks igasse korpusesse suuri õnnistusi kaasa ja et mitmed hinged saaksid päästetud.

Narvat külastasin ühes kaptan Nurmelaga Rakvere ja Tartu aastapäevade vahel, kus meil oli hea koosolek „Sinise risti“ ruumes, kes lahkel olid oma ruumid meile avanud ja väga sõbralikult meid vastu võtsid, mille eest oleme väga tänulikud. Kui öeldi, et töörahvas seal ei käi vaimulikel koosolekudel, mõtle-

Mie oleme liig lühidalt nägijad ja mõistumata, et võiksime ise valida teed, mida peaksime käima, ja sellepärast võtab Jumal vahesta oma suure tarkuses valiku meilt ära. Vahest ta juhhib meid sinna, kuhu meie ise ei tahaks minna. Meie ei suuda mõista, mispärast see sünnib nii, sest meie oma tee näis meile paremana kui tema. Oh, et võiksime olla vaiksed ja oodata kannatlikult, kuni igaviku selge valgus ilmubat kõik, mis näid olevat tume ja ilma kavat. Meil on kindel kalju, millel võime kartuseta hingata kõikide meie kartusküsimustega elus; see kalju on auline sõna, mis ütleb meile, et kõik Jumala teed on headus, heldus ja tõde.

**Mõoga
ja kilbi
brigaad.**

Piiblitekstid jaanuaris.

I Korint.	16. E. 8: 1—13
1. P. 1: 1—9	17. T. 9: 1—14
2. E. 1:10—18	18. K. 9:15—27
3. T. 1:19—31	19. N. 10: 1—13
4. K. 2: 1—10	20. R. 10:14—26
5. N. 2:11—16	21. L. 10:27—33
6. R. 3: 1—15	22. P. 11: 1—6
7. L. 3:16—23	23. E. 11:17—26
8. P. 4: 1—13	24. T. 11:27—34
9. E. 4:14—21	25. K. 12: 1—13
10. T. 5: 1—13	26. N. 12:14—31
11. K. 6: 1—8	27. R. 13: 1—13
12. N. 6: 9—20	28. L. 14: 1—19
13. R. 7: 1—16	29. P. 14:20—33
14. L. 7:17—24	30. E. 14:34—40
15. P. 7:25—40	31. T. 15: 1—11

Armastus on parim vili usupuul.

kooli laste jõulupool olid vanemad kaasa, rääkimata kõikidest muudest jõulu laulu ja laste võimalustest. Nende pühade ajal olid suured võimalused rääkida armastusest ja näidata armastust.

Jaanariku motto on palvevaim. Algame müidugi aastat palvega uueaasta õõl kõigis korpustes ja tahame pühendada enam aega palvele selle kuu jooksul. Tallinna I korpuses juhatab brigadör Wahlström „vaimuliku päeva“ koosolekut 15. jaanuaril ja igal pühapäeval tahame pidada poole tunni palve koosolekut enne õhtust koosolekut. Ka teistes korpustes tehakse sama ja võimalust mööda korraldatakse ka erilisi koosolekuid. Palve on parim abinõu armastuse vaimu arendamisel ja kestev põhi uuele aastale.

Aastapähi on peetud korpustes: Rakveres üli meil 26.—28. nov. õnnistusrikkad ja hästi külastatud aastapäeva koosolekul, mil ka õnnistati 3 uut sõdurit. Korpus sai ainult kaheaastaseks ja on vast lapseas, aga usume, et ta kasvab

sin, et seal ootab ehk Päästarmeed suur tõppõld, kui vaid oleks võimalusi töö algamiseks seal.

Jõulupajad on ka jälle väljas olnud ja mõnele võimalust andnud oma abi Päästarmee läbi vaestele saata. Seda kirjutades, ei või veel öelda, kui mitu perekonda võime aidata, sest meie võime ainult anda nii kui meile antakse.

Kojukutse on saanud kaks Tallinna I korpuse sõdurit, kes juba esimesel aastal meie ridadesse astusid, kuid viimasel ajal haiguse tõttu ei võinud osa võtta õõst. Proua Amalia Sagar uinus rahulikult igavesse unne õõsel vastu 26. novembril ja Jaan Tamm 10. detsembril. „Oh, mis au on lahkuda kui võitja! Surra rõõmuga, vaimunõõk käes.“

Proua major Granholm, Rootsis, on ka saanud lõpetada maiset võitlust 9. detsembril. Ta töötas ühes oma mehega Tartus a. 1930.—31., kus mitmed veel kindasti teed mäletavad. Jumal lohetagu majorit ja väikest Bern-

Palveained.

- Jaan. 1. Kõik üksikud ja vanad.
- „ 8. Misjonitegevus.
- „ 15. Kanada ja New Foundland.
- „ 22. Lõuna-Aafrika ja Rhodeseia.
- „ 29. Tõõtatõõlised.

hardi, ja ka eelpool mainitute järelejäädum õmakseid.

Komandör K. Larson, Rootsis, peatus Tallinnas läbisõidul Riiga ja tagasi. Vaatamata oma kõrgele vanadusele ja reisuraskusele, nõustust ta kõnelema Tallinna I korpuse näitemüügil, kust ta otsekõhe laiks jaama, et jatkata reisu, ja nii oli meil see ootamata rõõm kuulda komandõri sõnumit neljap., 5. detsembril. Komandör, kes on töötanud mitmel maal, ka Venemaal, on tuntuimaid Armeed juhte, ja ta on eriti populaarses saanud viimasel ajal oma raadiokõnede läbi Rootsis.

„Aga sellele, kes enam kui rohkesti võib teha üle kõige selle, mida me palume või mõistame „õlgu austus.“

1.

1. Jeesu armastus ei tunne piire. Sügavam see mere lainetest; Taeva tähtedestki tõuse üle — Mõõtmatus meil tema heldusest.

Koor: Jeesus võttis patud mait, Ta kustutas mu raket süüdi. Ta pimedusest päästis mind, Ta õnnis laps ma olen nüüd.

2. Kuhu silmad siin maailmas pööran, Kõikjal ainult tema heldust näen. Loodus annab talle oma tänu. Kuidas ma siis tänu võlgu jään?

3. Oudne surmaõõ mu ninge vaevas, Ahaatus siis valdas võimsalt mind. Kiitust Jumalale! Mind tema päästnud. Patukõrnest, süüist sai vabaks rind.

2.

1. Laulame kõik nüüd ühtlasi: Jumal on hea! Rahvaste hulgas, ingliskoor: Jumal on hea! Argaku üles magajad, et vere läbi päästmist saaks. Siis kiituseks kõik laulakeid: Jumal on hea!

Koor: ;: Jumal on hea ;: Laulame kõik nüüd ühtlasi: Jumal on hea!

2. Lauleme, et kõlaks igal pool: Jumal on hea! Armulaud taevast kaetud meil: Jumal on hea! Veri meid pattust puhastab, Vaim meile valgust, rahu toob. Seepärast kõlab laulukoor: Jumal on hea!

3. Issand on sõbraks, Isaaks meil, Jumal on hea! Õndsate osa taevast seal: Jumal on hea. Ta arm on meile täielik, Meid igast murest läbi viib. Avunud teavaukse ta: Jumal on hea!

3.

1. Mu elupäevad muutuvad ja kiiresti nad lenevad. Kuid usin lähen julgesti, Mu kindel troost on see:

Koor: Jah, Jeesus on seesama veel, Ta on ja jääb siin eeltele Mu sõbraks, kes mind juhatab. Ta arm mind kinnitab.

2. See aeg mul seisab meeles veel, Kui käisin kurb maailma teel. Siis otsis mind mu Päästija — Mul andis armu ta.

3. Sest ajast olen õnnelik, Ei koluta mind tulevik, Vaid ootan suure rõõmuga, mil ilmub Päästija.

4. Kõll olen ilmas põlatud, Kuid Jeesus on mind astunud, Ta kinkis aulist kodu mul Ja pakub sullegi.

4.

1. Üle sügava oru pimeda Sinu tee viib teavasse, Siin sind hädaohk kinni haaranud, Oled meeletuheit käest.

Koor: Looda Jumalale, ta on ligi, Üle kõige vea ta sind kannab, Isa käte jõud ei sind peta, Auline kindel usk.

2. Palju hingi läin'd, laulud valikunud. Paljud õudselt tein'd su tee, Nuttipärsais lootus kadunud, Nõnda kitsas tee sul näis.

3. Kui sa loodad, hing, kõik läheb hästi sul. Kuigi pime õõ näis pikk. Selge koidutähk särab auline Kaebus muutub laulukski.

5.

1. Nüüd läki vaimus Kolgatal, Kus Jeesus kannatas, Ta suri seal kui ohvriliku, Kui ta meid lunastas.

Koor: Jeesus suri mu eest, Jeesus suri mu eest. Maailma õnnistegija on surunud meie eest.

2. Hing mõtle järel südamest, Kui kallid oled sa, et Jumala Poeg sinu eest On pidand surema.

3. Oh võtkem vastu armu nüüd, Mis meile pakub ta. Ta annab andeks meie süüdi, Meid peseb verrega.

4. Au, kiitust olgu Jumalale Ta suure armu eest, Kes halastanud meile peal, Meid päästnud needmisest.

6.

1. Siis, kui armastus meil ristist räägib, Ja päike taevast naeratab. Mingem Soodomast, ta rõõmu-saalist, Alanduses Isa ette langesem, Et palves valmistada end, Sa langen'd sugu, kohtupäev on ligi. Sest ristil alla patud vii, küll varsti kuuldest sarve häält.

Koor: Kus on su kuub, sa Jeesuse pruut? Kus on su usk, kus armastus on jäänd? Kus on su lootus, võidujooks? Sest valva! — Jeesus tuleb pea.

2. Ära looda ainult enda peale. Me lootus — varsti hukub see. Kui meil kummardada ebajumal — Iga-vene kalju seisab tormides. Ei uhkus ega inimvõim Sind orjajikest ei või vabastada. Sest Jeesu veri meie võit, Me ainus varjupaik ta rist.

3. Aita meid, oh Jeesus, valmis olla Ja jääda ikka ustavaks. Meie päik on koidutähe poole. Usaldades sinu kindlat tõotust. Oh Jeesus Kristus, kindlasti Sa oma karjale tood taevariigi. Meid võta oma rahusse, Kui lõppenud siin meie matk.

7.

1. Tootused ial ei peta, Igavest seisvad nad; Verega kinnitas Jeesus Kõik, mis ta lubanud.

Koor: Põlegu maa ja taavas, Kadugu kõik maailmas, Näed, kui jääd usku kindlaks, Tootused seisavad veel.

2. Tee mi kui Abraham tegi, Taeva pool vaata sa. Lugedes tähti sa leiad, kasvab usk, lootus ka.

3. Usu, kui pimedus piirab, Päike ei kustund' veel. Päästmise hommik, mil loelge, Koidab ju pea su eel.

4. Usu, kui taga sind kiusab, maailm mi kurjasti, Jumala Poeg käib su seltsis, tulises ahjuski.

5. Usu, kui lahkuvad sõbrad, Ucu, et truustsi Jeesus, su sõber, sind saadab maailma otsani.

6. Usu, mi ial sul juhtub, Pea oled kodumal. Kõik, mis siin uskusi, lootsiid, Igavest näed sa seal.

8.

1. Siin rutuliselt edasi Käib ristisõjamees, Ja laulab ikka rõõmasti: Mul parem aeg on ees.

Koor: Oh mis õnn ja rõõm, Kui näha saan ma Jeesust lõpmata. Kui Talle pruut saab laulatud Kord oma

peituga.

2. Ta tee viib läbi kõrvetest, Kus murdjad elajad. Ta kannab mõõka lauldes seal: Mul parem aeg on ees.

3. Kui saadan ütleb: põgene Ja jätta Issandat, Ta kuulab rahusõnumit: Mul parem aeg on ees.

4. Kui ihi raskelt kannatab Ja silmad seisavad vees, See mõte südan kinnitab: Mul parem aeg on ees.

5. Kui vilmaüks võitlen surmaga Ja silda nõrkeb sees, Siis õhkan valitse häälega: Mul parem aeg on ees.

9.

1. Kadun'd on valu, kahtlus, võitlus, riid. Igavest lõpnu mure, vaev ja piin. Kadun'd on kõik, mis mulle valu teeb, Mu südan Jeesu veri lumivalgeks teeb.

Koor: Nüüd valge rüü ja kul-laste kroon Ning eluse aulime Mu selgest armust antakse Seal õndsai kodumaal. Sest Jeesus on mu Päästija. Ta lunastanud mind, Ristil maksis kõik mu süüdi. Rõõmu tunnen alati armastuse sees. Ma elan, jah, ma elan läte juures.

2. Igavest kadus ajamerre päev, Patus, kus olin, nüüd ei teda näe. Otsisin rõõmu, Jeesus troostib nüüd, Ta ristil peal on kandnud kõik mu patud, süüdi.

3. Uskmatust kadus, kahtlus, kurbus ka, Ei rahu ilmas enam otsi ma. Kõik see on kadun'd ja mu Jeesus mind On lunastanud, olen tema verehind.

4. Tulnud on Issand minu südame, Kadun'd ta ees kõik patutudmine, Temale kuulun mina igavest, Ta on mu kaitsja, kilp nüüd hõivast südamest.

10.

1. Jeesus, kuulsin ma, mis mind liigutab, Et sa maailma tulid mu eest. Ei sul Petlemas polnud olemas Kodugi, mis kiitis sind.

Koor: Oh, Jeesus, mu hingesse tule, Sulle seal, sulle seal on paik. Tule vaid, seal on paik, Minu hinges on sulle paik.

2. Pesa linnulegi, kus saab puhata, Igal loomal on oma laud. Kuid sa minu eest oled koduta, Issand ja mu Jumal sa.

3. Nagu vaatke tall, ennast ristile laad tuua sa minu eest. Ainus paik, mis seid, oli lenat haud, Kus sa võidu tõid minu eest.

4. Mina kuulsin nüüd, sa armu-laud. Minu südamel armust, si korduta. Kus sa tahad pida? Minuga, ma sinuga.

11.

1. Kes teed võib näita mulle, Kui Isa majja saad? Kes surma pimeduses Truu juht võib olla mul? Maailm on pime, kole, Pattu ja häda täis. Kuis võin ma leida päästmist Surmast, mis ootab mind?

Koor: Jeesus võib teed mul näita, et Isa majja saan. Hakkam ta käest nüüd kinni, Maailma valgus ta.

2. Kes parandab mu südan, Hingust ja rahu toob? Kes minu valu võtab, Keda ma usaldan? Patt on mind väga haavand, Mind hukka mõistab vaim. Maailma olen läinud, Seal pole rahu saand.

3. Jeesus, nüüd tahan olla Su oma alati! Mis mul ka tuleks ette Siin ehv, surmas veel. Kuigi on õõ nii pime. Laimedki mässavand, Sest sinu kindel käsi, Mind Isa majja viib.

12.

1. Ikka edasi rutta nüüd valguse sees Läbi aastate aegade nüüd; Kuidgi tuhandeid vaevu ja viitlusi ees, Olgu lootuse randa me püüd. Ja ku mõnikord hing, minu süda ja meel Oma tahtmise järele teeb, Siiski valgus, mis särab su tootustes veel, Koduleel mind küll varjata võib.

2. „Aita käia mind, Issand, nüüd valguses veel!“ Igal hommiku palve mul see. Oiget tõed tea jõud on mul nõrk siinsel teel, Udu pärast ni pime on tee. Ja kui kardan, siis käekõrval saada mind siit Varju-maalt oma valguse pool? Ja kui raskes on tee, kust sa läbi mind viid, Sinu kiitust olen kõik mu hool.

3. Kõrs siis astun ma julgalt su valguse teel Surmalainetes, mis minu ees. Rõõmulaulud, mis teisel pool rannal on veel, Hing mul leiab siis teavase ma. Oh hädasid siin, oli vilets mul tee Käia kurevade kõrvede sees, Läbi murede, võitluste siiski mind see Saadab sinna, kus valgus mul ees.

Koorid.

1. ;: Kõike, mis mul on, ;: Pühite ja tarvita Kõike, mis mul on.

2. Kõik patud ta heitnud mere sügavusse. Kõik mu patud süüd Ära võetud nüüd, Mis siin vaevalund mind. Piibel ütleb, et seal ei enam merd olegi. Siis ma tean, et mu patud Ma ei näe ialgi.

Viisil: Täna ma Jeesust armastan.

3. ;: Ära sa kahtle enam nüüd ;: rutta, oh hing, armu jätkub sul, Jeesus sind ootab. Tule nüüd!

4. Oh, kuis minu süda hüüab: „Halleluja!“ Vaidurõõmus nüüd, Jumalale ütle, Oh, kuis minu süda hüüab: „Halleluja!“ Kui ma näen üht hinge ristil all.

5. Patuste Päästja vaata minule! Südamest palun ma päästa mind ka!

6. ;: Teha, kuis tahad sa. ;: Ülevaim rõõm, mis pakub maa, On teha, kuis tahad sa.

7. Saatun peab meid ikka kartma, Kus me ial viibime. Minnes Jeesusega ühes, Vilmaaks saame võidule.

8. Vaat võidupäev meil jõuab, Ta jõuab ligemal, kui ristil! Kolgatal Kõik rahvad tõttavad. Oh sõbrad, seiske kindlalt. Ja vahvalt surmani, Sest võidupäev meil jõuab ligemal!

Kasv seespool.

Ühes laulus on öeldud õigetest inimestest, et nad peavad kasvama kui needrid Liibanonis.“ Seidripuud kasvavad seespool väljapoole, vastandina palmile, mille kõvim ja vanim kord on väljaspool. Seidripuul kasvab iga aastaga uus ring väljapoole, nii et tema vanust võib öelda puu läbilõikest ringide arvu järele.

See on kristlase kasvamise meetod. Kasv algab südamest. Iseäras on silmapaistev, et kõik kasv sünnib seespool väljapoole, saates välja oksa ja sarnaselt võttes oma alla maad. Vaimulik iseloom on kasvav asi, millel on tarvidus levitada end, sirutada end edasi ja õnnelikkumale järeldusile...

„SOJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s, ½ a. 70 s. Üksiknumbr 10 s.

Ilumissaegi 30. detsembril 1938. Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther. Väljaandja: Päästearmee.

Brigadör R. Wahlströmi külaskäik Eestisse.

Neljap. 12. jaan. kell 19.30—	Aastapäevakoosolek	Tal-
	linna I.	
Laup. 14. „ „ 19.30—	Päästmiskoosolek	Tal-
	linna II.	
Pühap. 15. „ „ 10.30	Vaimulik päev	Tallinn I.
	(hommikul ja pealeõunal	
	19.00	mõlemal korpusel ühine).
Esmasp. 16. „ „ 19.00—	Päästmiskoosolek	Rak-
	vere.	
Teisip. 17. „ „ 19.30—	Päästmiskoosolek	Tartu.